

महायशस्कः, त्रि, (महत् यशो यस्य । “शेषा-
दिभाषा ।” ५।४।१५४। इति समामान्त
कप्प्रत्ययः ।) अतिशययशोविशिष्टः । इति
पाणिन्याकरणात् ॥

महायशः, [सु] पुं, (महत् यशो यस्य विभाषा
ग्रहणात् न कप् ।) भूतार्हद्विशेषः । इति
हेमचन्द्रः । १।५०॥ (शिवः । यथा, महा-
भारते । १२।१७।२४।

“महारूपो महाकायो वृक्षरूपो महायशः ॥”
श्री, स्कन्दमाहात्म्यविशेषः । यथा, महा-
भारते । ६।४६।२८।

“पशुदा वितदा चैव सुखदा च महायशः ॥”
अतिशययशोयुक्ते, त्रि (यथा, महाभारते ।
३।४२।४१।

“एवं स संक्रमस्तत्र स्वर्गलोके महायशः ।
ततो ददर्श शक्रस्य पुरीन्ताममरावतीम् ॥”
महारजतं, श्री, (महश्च तदजनश्चेति ।) सुव-
र्यम् । (यथा, मार्कण्डेये । ६०।४।

“महारजतसङ्काशा जायन्ते तत्र मानवाः ॥”
धुस्तरः । इत्यमरः । १२।६।५५। टहद्विषयः ॥

महारजनं, श्री, (रज्यतेऽनेनेति । रज्ज + करणे
ल्युट् । ततः । “अनिदितामिति ।” ६।४।२४।
इत्यत्र “रजकरजनरजःसुपसंख्यानं कर्तव्यम् ।”
इति काशिकोक्त्या नलोपः । महश्च तदजनश्चेति
कर्मधारयः ।) कुसुमपुष्पम् । इत्यमरः । २।
६।१०६॥ स्वर्गम् । इति मेदिनी । ने, २४४॥

महारण्यं, श्री, (महत् अरण्याम् ।) टहद्विषयः ।
(यथा, रामायणे । ३।१।१।

“प्रविश्य तु महारण्यं दृक्कारण्यमात्मवान् ।
रामो ददर्श दुर्धर्षस्तापसाश्चममकलम् ॥”
तत्पर्यायः । अरण्यानी २ । इत्यमरः । १२।४।१॥

कान्तारः ३ । इति जटाधरः ॥

महारथः, पुं, (रमन्ते लोका यस्मिन्नि । रम +
“हनिजुषिनीरमिकाश्रिभः कुधन् ।” उणा०
२।२। इति कुधन् । महश्चासौ रथश्चेति ।)

शिवः । इति महाभारते तस्य सहस्रनाम-
स्तोत्रम् । १२।१७।१२९॥ (महान् रथोऽस्य ।)
अयुतधन्विभिः ऽहस्त्रशस्त्रनिपुणयोद्धा । यथा,
“एको दशसहस्राणि योधयेद्यस्तु धन्विनाम् ।
अस्त्रशस्त्रप्रवीणश्च महारथ इति स्तुतः ॥”
इति भगवद्गीताटीकायां श्रीधरस्वामी ॥

(महान् रथः ।) टहद्विषयः । (यथा, महा-
भारते । ३।४२।१७।

“नातप्रतपसा साध्य एष दिव्यो महारथः ॥”
राजविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ११८।२६।

“महारथस्य वीरिष्ठः पुरोधामूकहीभूतः ॥”
महारम्भं, श्री, (महान् आरम्भो प्रस्तुतकरणे
यन्नो यस्य ।) गङ्गलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

(महारम्भविशिष्टे, त्रि । यथा, कामन्दकीये ।
४।५४।

“स्वाजीवो भूगुणैर्युक्तः सारूपः पर्यन्ताश्रयः ।
भूद्रकाश्चणिकप्रायो महारम्भस्तवीव ॥”

महारसं, श्री, (महान् अधिको रसोऽस्य । रचि-
प्रदत्तात् तथात्वम् ।) काञ्जिकम् । इति जटा-
धरः ॥ (गुणादयोऽस्य काञ्जिकशब्दे द्रव्याः ।
महारसविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते ।
३।१११।१४।

“तान्मृष्यद्वज्जस्य महारसानि
भृशं सुरुपाणि स्विं ददुहि ॥”

महारसः, पुं, (महान्तिमिष्टो रसोऽस्य ।) खर्जूरः ।
कोषकारः । कशेरु । इति मेदिनी । से, ५६॥
इत्युः । इति जटाधरः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—
“महारसोऽसिपत्रः स्थान्तुपुष्पो मधुलवणः ।
इत्तुर्वंशककाण्डारभीरुपौष्पादिभेदान् ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

(महान् रसः धातुद्रवः ।) पारदः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथास्य पर्यायः ।
“पारदो रसधातुश्च रसेन्द्रश्च महारसः ।
चपलः शिववीर्यश्च रसः स्तुतः शिवालयः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

महारसाटकं, श्री, (महारसानां अटकम् ।)
अटघातविशेषः । यथा,—
“हरदः पारदः सख्यो वैक्रान्तं कान्तमश्वकम् ।
माचिकं विमलश्चेति स्युरेतेऽष्टौ महारसाः ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

महाराजः, पुं, (महश्चासौ राजा प्रभाव-
विशेषवानिति ।) पूर्वजनविशेषः । (महत्या
दौमत्या राजतेऽङ्गुलिषु शोभत इति । राज् +
अच् ।) नखः । इति हेमचन्द्रः । ३।२५८॥ (महान्
राजा । सर्वत्र “राजाऽऽखिभ्यश्च ५।४।६१।
इति समासान्तरम् ।) अष्टराजः । यथा,—
“अर्घ्यस्य पुरयो दास्यो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् ।
इति स्वतः महाराज । बहुदोऽग्रार्थेन कौरवैः ॥”
इति महाभारते उदयोगपर्व ॥

महाराजकः, पुं, (राजते इति । राज् + कृत् ।
महश्चासौ राजकश्चेति ।) महाराजिकगणः ।
इत्यमरटीकायां रामायणम् ॥

महाराजचूतः, पुं, (महता मिष्टादिगुणेन राजते
आद्रियते । इत्यच् ततः कर्मधारयः ।) उत्त-
मान्नः । तत्पर्यायः । महाराजान्नकः २ स्थूलान्नः
३ मन्मथान्नन्दः ४ काङ्कः ५ नीलकपित्थकः ६
कामायुधः ७ कामफलः ८ राजपुत्रः ९ वृपा-
ल्लवः १० महाराजफलः ११ कामः १२ महा-
चूतः १३ कोमलस्य तस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
अम्लत्वम् । पित्तदाहदाहत्वम् । सुपकस्य तस्य
गुणाः । खादुत्वम् । मधुरत्वम् । पुष्टिवीर्यबल-
प्रदत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

महाराजहमः, पुं, (महाराजोऽतिश्रेष्ठो हमः ।)
आरम्वधः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादि-
विशेषोऽस्त्वारम्वधशब्दे ज्ञातयः ॥)

महाराजिकः, पुं, (महती राजिः पङ्क्तिरस्य
“शेषादिभाषा ।” ५।४।१५४। इति कप् ।)
गणदेवताविशेषः । स तु विश्वधकशतव्य-
संख्यकः । इत्यमरभरती । १।१।१०॥

महाराजोपचारः, पुं, (महाराजाय उपचारः ।
महाराजानामुपचारो वा ।) राजार्हपूजोप-
करणम् । तद्वयथा,—

“ततश्च चामरच्छत्रपादुकादीन् परानपि ।
महाराजोपचारांश्च दत्त्वादर्थं प्रदर्शयेत् ॥”
विष्णुधर्मोत्तरे ।

“यथादेशं यथाकालं राजनिष्कं सुराजये ।
दत्त्वा भवति राजैव नात्र कार्या विचारणा ॥”
तत्र चामरमाहात्म्यं विष्णुधर्मोत्तरे ।

“तथा चामरदानेन श्रीमान् भवति भूतले ।
सुच्यते च तथा पापैः स्वर्गलोकाश्च गच्छति ॥”
कृत्स्नस्य तत्रैव ।

“कृत्वं बहुश्लाकश्च भक्तरीवस्त्वसंयुतम् ।
दिव्यवस्त्रैश्च संयुक्तं हेमदण्डसमन्वितम् ॥
यः प्रयच्छति ह्यस्य कृत्स्नचाशुतेवृत्तः ।
प्रार्थ्यते सोऽमरैः सर्वैः क्रीडते पितृभिः सह ॥”
तत्रैवान्यत्र ।

‘राजा भवति लोकेऽस्मिन् कृत्वं दत्त्वा द्विजो-
तमाः ।

नाप्नोति रिपुषं दुःखं संयामे रिपुजिह्वयेत् ॥’
‘उपानतुषं प्रदानेन विमानमधिरोहति ।
यद्येष्टं तेन लोकेषु विचरत्यमरप्रभः ॥’
ध्वजस्य तत्रैव ।

‘लोकेषु ध्वजभूतः स्यादत्त्वा विष्णोर्वरं ध्वजम् ।
शक्रलोकमवाप्नोति बहून्न्दग्यान्नरः ॥’
किञ्च ।

‘युक्तं पीतपताकाभिर्निवेद्य गरुडध्वजम् ।
केशवाय द्विजश्रेष्ठाः शक्रलोके महोदये ॥
यन्मासादे ध्वजारोपमाहात्म्यं लिखितं पुरा ।
तदन्नाप्यखिलं ज्ञेयं तत्राचल्यमिदन्तथा ॥’
किञ्च । भविष्ये ।

‘विष्णोर्ध्वजे तु सौवर्णदण्डं कुम्भादिचक्षुः ।
पताका चापि पीता स्यात् गरुडस्य समीपगा ॥’
यजुस्य । विष्णुधर्मोत्तरे ।

‘तान्नदन्तप्रदानेन निर्वृतिं प्राप्नुयात् पराम् ॥’
वितानस्य तत्रैव ।

‘वितानकप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
परां निर्वृतिमाप्नोति यच्च यन्नाभिजायते ॥’
खड्गादीनाम् ।

‘दत्त्वा निष्किंशकान् सुखान् शत्रुभिर्नाभि-
भूयते ।

दत्त्वा तदन्वयं सुखमग्राधेयफलं लभेत् ॥’
किञ्च ।

‘पतद्ग्रहं तथा दत्त्वा शुभगन्धभिजायते ।
पादपीठप्रदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति ॥’
‘दर्पणस्य प्रदानेन रूपवान् दर्पवान् भवेत् ।
मार्जयित्वा तथा तच्च शुभगन्धभिजायते ।
यत्किञ्चिद्देवदेवाय दद्यात्तत्किञ्चमन्वितः ।
तदेवाचयमाप्नोति स्वर्गलोकं स गच्छति ॥’
किञ्च । वामनपुराणे श्रीवर्णिं प्रति प्रज्ञादत्तोक्तिः ।
‘अर्घ्यान्भैक्षपरैर्यामुद्दिश्य जनादनम् ।
वलिदानानि दीयन्ते अथवाणि विदुर्बुधाः ॥